

Izhaja vsak torek in soboto ob 10. uri predpoldne. Akopade na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemnik ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 10 K, polletno 5 K in četrtletno 2-50 K. Prodaja se v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolskih ulicah, Jellersitz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevem tekalšču po 8 vin.

GORICA

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v »Narodni tiskarni«, ulica Vetturini h. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo »Gorice«. Oglasi se računajo po petivrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 14 vin., 2-krat po 12 vin., 3-krat po 10 vin. Ako se večkrat tiskajo, računajo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Anton Bavčar.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. L. Lukežič).

ROJAKI!

Osrednji volivni odbor, sestavljen iz odbornikov društva »Sloga« in zaupnikov iz cele dežele, obrača se do Vas v velevažni zadevi.

Volitve v državni zbor so predurmi in treba bo skupnega napornega dela, da se izvršijo deželi v čast in v korist slovenskemu narodu, ki biva v nji.

Vsakdo je poklican sodelovati pri tem imenitnem delu, bodisi s tem, da sam voli, bodisi s tem, da druge vspodbuja k volitvi in jim kaže, kako imajo voliti.

Kakor so deležni boja tisti, ki se s sovražnikom bijejo, in tisti, ki bojevalcem hrane donajajo, tako se deležijo volivnega boja volivci, ki oddajo svoje glasovnice, in nevolivci, ki volivce osrčujejo in poučujejo, da pametno in koristno volijo.

Volivna borba je skupna zadeva vsega naroda. Vsakdo je poklican in dolžan udeležiti se je ter imeti pri tem vedno pred očmi narodovo čast in korist brez postranskih ozirov.

Državna ustava ne daje nikakega navodila, kako naj se narod organizuje za preimenitno delo. Edini določbi v tem oziru sta državna zakona o društvih in zborovanjih. Zato mora narod, držeč se teh določb, sam ustvariti si svojo organizacijo, ki je tako potrebna, kakor vojaku direktiva in disciplina, ako hoče, da zmaga.

Goriški Slovenci, prepričani o potrebi najstrožje organizacije, ako hočemo obstati pred nasprotnikom, smo združeni že več desetletij v narodno-političnem društvu »Sloga«, ki po svojih močeh vrši svojo težavno nalogo ter si pridružuje o raznih težavnejših prilikah rodoljube iz vse dežele, da mu pomagajo v njegovem delu.

Tudi z ozirom na letošnje volitve si je odbor pridružil rodoljubov in zaupnikov po vsi deželi, ki

naj ga obveščajo o mnenjih in željah, o potrebah in mišljenju ljudstva in o vsem, kar se godi, ter urejuje svoje delovanje v dosego skupnega cilja po navodilih iz središča, oziroma po skupnem prepričanju v soglasju z društvenim odborom. V soglasju z narodom in njegovimi zaupniki in ne po svoji volji hoče postopati in postopa osrednji volivni odbor.

Iz vse dežele doni mu naproti le en glas: »Varujte in branite pravice goriških Slovencev in pospešujte njim na korist vse, kar sega v njihovo narodno, družabno (socialno), gospodarsko in politično življenje, ter delujte za napredek in pravo svobodo na verski katoliški podlagi po namenu, ki si ga je stavilo društvo »Sloga« v svojih pravilih, in po podrobnih načrtih, katere so začrtali trije slovenski katoliški shodi, z vednim ozirom na morebitne posebne potrebe in razmere v goriški deželi«.

Temu pozivu je služilo in služi društvo »Sloga«; temu pozivu se odziva osrednji volivni odbor, ko stopa pred goriške rojake ter jim priporoča kandidate za bližnjo državnozborsko volitev. Kandidati so:

1. za sodni okraj goriški (brez občin Gorica in Ločnik)

Josip Fon,

c. k. sodni tajnik v Gorici;

2. za sodne okraje: Ajdovščina, Komen, Sežana

Dr. Peter Laharnar,

c. k. deželni svetnik v Črnovicah;

3. za okrajno glavarstvo tolminsko in kanalski sodni okraj

Dr. Anton Gregorčič,

profesor bogoslovja v Gorici.

Osrednji volivni odbor je postopal jako previdno, predno se je odločil za imenovane kandidate.

Na Krasu in v ajdovskem okraju je »Sloga« sklicala zaupne shode, na katerih se je dr. Peter Laharnar predstavil volivcem ter bil soglasno sprejet in proglašen za kandidata.

Za goriško okolico sta bila razun drugih posvetovanj zaupna shoda v Gorici 7. in 21. marca, na katerih je bil Josip Fon soglasno in navdušeno sprejet za kandidata.

Iz okrajnega glavarstva tolminskega in kanalskega sodnega okraja so prihajala poročila posameznikov in zastopnikov večjih skupin, ki so vsa soglašala za dr. Antona Gregorčiča kot prihodnjega kandidata v tem volivnem okraju.

Na podlagi takih soglasujočih izjav osrednji volivni odbor ni mogel drugače, nego da se je pridružil narodovi volji, izraženi na tak sijajen način, ter da je tudi on pritrdil tem soglasnim kandidaturam.

Osrednji volivni odbor je to z veseljem storil, ker je dobil jamstvo, da imenovani rodoljubi, katere čista vsak poštenjak, stojijo nepremakljivo na zgoraj označenem programu, da so pripravljeni varovati in braniti ljudske koristi v vsakem oziru.

Poleg narodnih vprašanj oglašajo se dandanes vedno glasneje gospodarska in socialna, verska in delavska vprašanja, katera bo treba reševati in rešiti v duhu prave svobode, resničnega napredka in splošnega človekoljubja. V vseh teh ozirih smemo pričakovati od imenovanih rodoljubov, ako bodo izvoljeni, najkrepkejšo podporo.

Smemo pa to od njih pričako-

vati, ker so v visoki meri nadarjeni, izobraženi, delavni, preskušeni in na vsako stran usposobljeni za imenitni poklic ljudskega zastopnika, ki zahteva, da poslanec ljubi svoj narod, da je delaven, vztrajen ter toliko izobražen, pogumen in spreten, da je mož na svojem mestu nasproti drugim poslancem in nasproti vladi.

»Slogi« in volivcem čestitamo, da so jim na razpolago taki kandidati, katerih sme biti vesel vsak rodoljub, kateremu je na tem, da so goriški Slovenci častno zastopani v državni zbornici.

Zato pa na delo, rodoljubi iz vseh krajev in okrajev dežele. Na stran vsak pomislek in vsaka osebna mržnja. Čas posvetovanj, ugovorov in prigovorov je potekel; nastopil je čas združenega dela za skupne in obče smotre, katerim se morajo podrediti postranski oziri. Osebe stopajo v ozadje; v ospredje stopajo ljudska blaginja in volivna disciplina, kateri naj se vsakdo pokori.

Vse strankarstvo naj poneha in zaprta naj bo pot vsakteremu poskusu, da bi združba in pustolovstvo posameznikov delila krdela volivcev, katerim vsem je le ena misel in ena želja: blagobit ljudstva v vsestranskem napredku na verski katoliški podstavi.

Dne 14. maja naj bo za goriške Slovence prazničen in slovesen dan, slovesen po sijajni zmagi z možmi, ki so že zdaj v čast in ponos našemu narodu, in ki so izredno sposobni, biti njegovi zastopniki v državnem zboru.

V GORICI, 25. marca 1907.

Za osrednji volivni odbor:

Dr. Fran Pavletič,
odvetnik.

Dr. A. Gregorčič,
profesor bogoslovja.

Dr. Josip Dermastia,
odvet. koncipijent.

Dr. Anton Breclj,
zdravnik.

Dr. Andrej Pavlica,
stolni vikar.

Blazij Grča,
župnik in deželni poslanec.

Anton Klančič,
župan in deželni poslanec.

Josip Vidmar,
župan in načelnik okr. cest. odbora.

Ferd. Sfiligoj,
veleposestnik.

Andrej Lutman,
župan in posestnik.

Josip Cotič,
strojar.

Pridi, naša Velika noč!...

(Iz duhovskih krogov.)

Velikonočno veselje nam povzdiguje srce. Veliko noč praznuje sveta cerkev, ki se z radostjo spominja zmage Kristusove nad smrtjo. Veliko noč praznujejo krščanske duše, ki so vstale iz groba grobov ter se zdaj vesele novega duhovnega življenja v združitvi z Odrešenikom. Veliko noč praznuje tudi narava, ki se drami iz zimskega mrtvila ter hiti, da se pokrije s pomlajenim življenjem. Zmaga nad smrtjo, novo življenje, prenovljenje... te misli se nam v sedanjih sončnih dneh oznanjuje od vseh strani, in zdi se, da vsaka stvar čuti v sebi moč, da zdaj o Veliki noči vstane ter se prenovi. . . .

Ljudstvo slovensko v sončni Goriski! Tudi ti si se za Veliko noč združilo s svojim Zveličarjem; njegovo življenje se je po sv. obhajilu vcepilo v tisočera in tisočera verna srca, ki so na ta način postala duhovna enota s Kristusom in duhovna enota med seboj. Da, krščanski Slovenci! Vstali ste v Kristusu in združili ste se v njem! Dokler živite v Bogu ostanete tudi eno v njem. — O, da bi to nevidno duhovno vstajenje in edinstvo, ki vam ga je Velika noč prinesla, tudi na vnanje postalo očitno z vstajenjem k čvrsti in složni kulturni, gospodarski in politični moči! Kje je rodoljubno krščansko srce na Goriskem, ki ne bi se radovalo vsakega pojava našega kulturnega vstajanja? Vsakdo le obžaluje, da ne gremo hitreje naproti zaželeni zmagi nad mnogoterimi ovirami, ki zadržujejo vstajenje in združitev našega ljudstva.

Katere so te ovire? — Kadar se človek prebuja iz sna, ne more v prvem hipu uporabiti vseh svojih sil, le polagoma postane gospodar vseh svojih udov. Tako nekako se godi našemu narodu po nekaterih krajih: čuti, da bi trebalo vstati, napeti vse moči na delo, a napol ovesvečen je še, ne ve kako in kaj. Takih ljudi, ki dobro mislijo in hočejo, a se niso še odločili in ne poznajo pravega načina, je mnogo in so potrebni vsodbude in navodila.

Velika ovira preporodu našega naroda so vsi oni, ki trosijo med njega liberalizem in druge nauke, ki nasprotujejo katoliški veri, pododovani od naših prednikov. Ali se more naše ljudstvo povzdigniti do moči in politične zmage, ako ni edino? A kje najdete princip kulturneg edin-

stva, ako zavržete katoliško vero? Kdaj boste dosegli, da se večina slovenskega naroda združi na setališču brezbožnega liberalizma ali socializma? — Verni Slovenci goriške dežele! Ozrite se po svojih bratih na Kranjskem in Štajerskem! Oni se dvigajo na boj za svoje kulturne in gmojne pravice, a zbirajo se pod praporjem krščanske stranke.

Da, naj bi se Veliki noči, ki jo praznujemo v cerkvi in v svojih dušah in ki jo praznuje narava, naj bi se pridružila Velika noč kulturnega in gospodarskega vstajanja goriških Slovencev. V ta namen na delo z istimi cilji in podobnimi sredstvi kakor vidimo, da se uspešno godi drugod po Slovenskem. Tako se bo vstajenje našega ljudstva vršilo pod krščanskim praporjem.

Dopisi.

S Krasa. — Volivni boj se bije s posebno silo v političnih okrajih Sežana, Komen in Ajdovščina. Posebno pa deluje Komen za Štrekelja.

Komen se je postavil na glavo za liberalca Štreklja. Nič jih ne briga to, da dobro znajo, da Štrekelj ni prava moč za drž. zbor, da je za istega zmožen kot pisar, saj ne zna niti govoriti. Ako prodre, bomo imeli Kraševci v državnem zboru mameluka za svojega zastopnika.

In takega poslanca naj ima Kras? Nikar! Ali hočemo, da bode par komeških mogotcev vodilo za nos cel Kras in a dovski okraj? — Kmet, zaklični na glas: „Ne in ne!“ To ni moč za nas! Taki osebni nameni, ki vodijo neke kolovodje, da se s tem igrajo s priprostim ljudstvom, takim ljudem i njih kandidatu vsak zaveden volivce pokaži vrata!

Kraševci in vi dragi vipavski tovariši, pokažimo, da pri nas je razsodnost in da se ne pustimo za nos voditi. Trdni kot skala oklenimo se v trdno vez za našega kandidata g. dr. Laharnarja, kateremu smemo popolno zaupati, da bo kos svoji nalogi v državnem zboru. On pozna kot bivši okr. glavar in sin naroda vse potrebe od velike do najmanjše obeh kraških sodnih okrajev in tudi osraju Ajdovščine. Njegove zasluge kot uradnika so dobro v spominu raznim županom in kot takega ga vedo tudi ceniti. Gotovi smo tudi da nas bode v svoji izvanredni zmožnosti možato zastopal v čast i korist našo. On pozna jako dobro razmere v ministerstvu in na vseh višjih mestih je ugledna oseba. In koliko bi on lahko kot taka oseba koristil Krasu! — To je neprecenljive vrednosti!

Ker smo tik pred volitvami v dr-

prišlo k meni v goste in ne pomaga nič, moram je vsprejeti v svojo dušo. Čudim se, da je prišlo, kajti že dolgo ga ni bilo k meni, in moji prijatelji so me že hvalili, da sem postal soliden in praktičen človek in da o nekdanjem sanjaču in fantastu z vagabundskim hrepenenjem brez cilja ni več sledu v meni. A motili so se prijatelji, motil sem se jaz, hrepenenje je prišlo brez cilja in konca. . . .

Oni dan je prišlo, ko sem videl prve potočnice in trobentice in sem jih na tihem vprašal, komu cveto. Rahlo upanje je bilo v meni, da porečejo: „Tebi, samo tebi in nikomur drugemu!“ In poslušal sem, poslušal dolgo, in žalosten sem postal, ko sem slišal njih tih odgovor: „Tebi ne cvetemo!“ In šel sem dalje in sem srečal potok, ki se mu je mudilo v daljno morje, prišel sem do gozdiča, v katerem je kipele skrito, neopazno življenje, in vprašal sem potok in gozdič po stari, hvalevredni navadi slovenskih pesnikov: „Komu žuboriš, potoček, komu se budi novo življenje v tebi, o gozdič?“ In slišal sem, kako se mi je zasmel potok in gozdič: „Nemumno vprašanje, prijatelj moj! Tebi ne žuborim, tebi ne zelenim!“ Tako sta rekla potok in gozd in zdelo se mi je, da me imata za norca. . . .

žavni zbor, ki nam bo odločal za precejšno dobo, je sveta dolžnost vsakega zavednega volivca, da poduči ljudstvo in dela za blagor istega, za stvar, ki bo vsem koristna. Torej na noge v boj za našo stvar! Še je čas, da odvrnemo zlo ki nam preti! Kraševce.

Cerkno. — „Soča“ z dne 23. t. m. je obvestila svet o občnem zboru tukajšne „Narodne Čitalnice“. Pri volitvi odbora je po „Soči“ zmagala tuk. „napredna“, ki si je bila že na lanskem občnem zboru osvojila večino odbora. To je vse res! Pripomniti je pa treba, da je cerkljanska, „napredna“ lani in letos slepila tukajšne dobromisleče moze in mladeniče z geslom „neutravnosti“, češ da je nepristranska. No, vsem onim, ki so to kedaj verjeli g. dopisnik v „Soči“ osle kaže: češ kako naj bo cerklj. nar. čitalnica nepristranska, ko se jo vendar vdeležila „napredne“ (tako g. dopisnik!) veselice v Tominu, je pa III. katoliški shod v Ljubljani popolnem prezrla! Ne vem sicer, kaj poreče na to vodja tuk. neutravnikov, g. Vaclav, a mi g. dopisnika iskreno zahvaljujemo za dragoceno izjavo, da cerklj. narodna čitalnica v „naprednih“ rokah služi napredni misli in nje načrtom. Sicer se je ta „napredna neutravnost“ očitno dosti pokazala že na samem občnem zboru. Slučajna večina je namreč doslejna pravila na geslo: „vse za vero, dom, cesarja“ proglasila za strankarska; vero za duhovsko — stanovstvo! Ista večina je napominano geslo načelno in dejanski odpravila, ker je predložila premembo pravil brez — verske podlage, dasi to pot še ni bilo za tako premembo potrebne dvetretjinske večine. Kljub temu je g. dekan želel ostati v društvu. Izjavil je, da ve, da nekaternikom, ki so v društvu (mnogi trdijo, da vsaj polovici napredne večine) je sv. cerkev premagano stališče; omenil je da je izkusil, kako se dotični, čeprav vabljeni, izogibljejo javnih, poljudno-znanstvenih razprav, kjer bi se mogli kosati z razlogi; upal je, da bi se predavanj, ki bi jih odslej kot član društva prirejal na društveno ime, udeleževali obe stranki in je prav za to stavil le en pogoj, proti kateremu bi še dalje bil ud čitalnice, namreč: da se ne naroči več bogomrzki, naravnost bogotajni „Sl. Narod!“

Kako sodi g. dekan o „Soči“, je čisto jasno iz njegovih na občnem zboru izgovorjenih besed, ki so silno učinkovale na vse pričujoče dobromisleče. Rekel je doslovno: „Soča“ veruje da ni Boga in v tem pogledu res ni brezverska, a „Sl. Narod“ niti te vere več nima, on celo za gotovo ve: da ni Boga! — Nato je citiral iz dotičnih šte. „Sl. Naroda“ od meseca januarja 1905, ob pri-

Glejte, tedaj sem prišel do bele ceste, ki je peljala bogvekam v daljavo, in sem jo vprašal: „Za koga se viješ tako zapeljivo v daljine, bela cesta?“ In slišal sem odgovor: „Za tvoje hrepenenje brez cilja! Po meni odide v daljne kraje in ti pojdeš za njim, prijatelj moj, ki nimaš ne doma, ne miru. . . .“

Kako bi človek ne postal sentimentalni, ko sliši tak odgovor, sentimentalni, žalosten in bogvekaj še? . . . O hrepenenje brez cilja, da bi te mogel sleči kakor zimsko sukno, slekel bi te in nikoli več ne oblekel in postal za celo življenje soliden in praktičen človek! . . .

Veliki teden. . . .

Slutnja smrti trepeta v srcih, težke sence padajo v človeške duše. In jaz se ne morem odrgati od misli na smrt in na grobove, ki krijejo toliko meni dragoga. Težke so te misli in brez konca; kajti veliki teden je dolg celih šest dni in le en dan je dan vstajanja in še ta je daleč! . . . Kratek je ta dan, a mogočna in sladka pesem, ki se glasi v njem, veliko in sladko kopernenje, s katerim ga pričakujemo, tako veliko, da nas tolaži ves veliki teden. . . .

Zato zrem z upanjem na grobove ki krijejo toliko meni dragoga. Kajti

liki predavanja Häcklovega učenca Grošlja v mestnem domu v Ljubljani. Sporočilo v „Soči“ je tudi sicer dokaj pomanjkljivo in netočno. Zato pa pokažemo širšemu cerklj. občinstvu celotno sliko cerkljanske napredne duše, kakor smo jo fotografirali na zadnjem občnem zboru tuk. čitalnice, na velikonočni pondeljek popoldne v dvorani našega gospodarstvskega doma. Takrat na svidenje. Sestal se bo pripravljavni zbor za toli potrebno „Katoliško slovensko izobraževalno društvo“ v Cerknem!

Ločeni smo. Za trdno smo prepričani, da je cerkljansko polovičarstvo na obeh straneh na praznik sv. Jožefa bilo pokopano za vselej. Naj v miru počiva in naj ne vstane več! Najrši možki — je polovičar! Mi pa korakamo naprej — na desno; nasprotniki, kojih precejšen del, kakor že napemmano zgorej, je že osebnost ločen od cerkve, pa — na levo! Neutravniki, ki imajo še kaj vere, pripadejo nam, ostali pa postrežejo ostanke krščanstva in postanejo celi ljudje kojih cerkev je krčma in evangelij: „Sl. Narod“. Ljudstvo cerkljansko je — na naši strani, na strani Krista — Boga. Zato: Z veseljem na delo!

Somišljeniki, pozor!

Opozarjamo somišljenike, da naj pazijo na volivne imenike. Volivni imeniki morajo biti razporeženi v občinski pisarni 14 dni! Imenike je možno vpregledati vsa k dan ob tistih urah, ki jih določi okr. glavarstvo in ki se morajo javno razglasiti. Somišljenike prosimo, naj natančno pazijo, če so vsi naši volivci zapisani pravilno v volivnem imeniku ali če ni zapisan kdo, ki nima volivne pravice. Zoper vsako nepravilnost naj se takoj vložijo reklamacija.

Reklamacije je vložiti pisмено ali ustmeno v vsakem slučaju posebej. Pravico reklamirati ima tudi za druge vsakdo, ki ima v dotičnem vol. okraju volivno pravico. (Tedaj n. pr. volivec goriškega mesta nima pravice reklamirati za volivca v kaki občini goriške okolice, pač pa volivec iz Mirna za volivca v Renčah.)

Volivni imenik v Gorici je razporežen od 23. marca do 6. aprila.

Dotičnost naših zaupnikov je, da so v teh 14 dneh neumorno na delu. Ako storimo tudi v tem oziru vsi svojo dolžnost, gotovo ne izostane uspeh!

Morebitna pojasnila radovolje daje naše uredništvo!

Na delo!

Darovi.

Za „Šolski Dom“:

Našemu upravnistvu je došlo: O priliki velike spovedi v Medani, dali č. gospodje duhovniki z g. učit. iz Biljane požreti „Zamorcu“ 5 K 12 v.

vem: za vsaki grob pride veliki dan, ko se odpre in vstane nanovo, kar je v njem zakopanega.

Glej, tu je grob, ki je v njem zakopana vera, nedolžna, otroška vera, ki sem jo imel takrat, ko mi je mati sklepala prvič ročice k molitvi, tu je zakopana vera v ljudi, v prijateljstvo, v resnico in pravico. . . . Drugi so umorili mojo veliko in močno vero in že mnogo solz sem pretočil na njenem grobu. A že se svita dan vstajanja, moja Velikanoč, ko vstane moja vera iz groba, nedolžnejša in močnejša, nego je bila prej kedaj. . . .

In glejte, tu je moje upanje zakopano! Ono upanje brez dvoma v lepše dni, v srečo, v svetla nebesa. . . . Grenki in žalostni so dnevi brez upanja in mnogo takih dni je že šlo mimo mene. A nisem obupal! Vem, da pride dan, ko se odpre ta grob in bo moje upanje slajše in trdnejše nego v teh bridkih dneh, vem, da pride, in zato mi je lažje v temnih in žalostnih urah. . . .

In tu je zadnji grob, ki sem vanj zakopal svojo ljubezen. Koliko dragega krije ta grob, za kar ne pride nikdar več dan vstajanja! O Bog, težka je bila moja pot, težka in trnjeva je in bo in njen cilj je še daleč. In v zadnji grob

LISTEK.

Velikonočne melodije.

Zvoran Zvoranov.

Veliki teden. . . .

Nad polji se smeje pomlad, vesela pesem doni nad zemljo, lepa in mogočna, kakor himna vstajanja. Jaz slišim to pesem, kakor daljen odmev trepeta v moji duši, a komaj sled onega veselja, ki je prišlo s pomladjo v naše kraje, je v tem odmevu, kajti veliki teden je, in žalost in sence smrti so me zagrnilo s svojim mrakom.

Zagrnilo so me, a niso mogle pokriti mojega upanja in hrepenenja po vstajenju. Sredi žalosti in smrtnih senc živi v meni, močno in veliko, in jaz vem, da ne prestane nikoli. Vzbudi se in me prime za roko in me popelje bogvekam. . . . Jaz vem: po velikem tednu pride Velikanoč, ko izgine žalost v mojem srcu, ko zadoni v mogočnih akordih tudi moja pesem vstajanja. . . .

Resni ljudje pravijo, da ne sme biti človek nikoli sentimentalni. Jaz se ravnam po tem receptu in vsakokrat, ko pride sentimentalnost, jo pošljem rakom žvižgat. A danes ne morem, ne morem pri najboljši volji. . . . Zunaj vriska pomlad in glejte, moje hrepenenje je

Za Gregorčičev spomenik.

„Pevsko in glasbeno društvo“ v Gorici je darovalo za Gregorčičevo ustanovo 300 K kot čisti dohodek akademije, prirejane v proslavo Simona Gregorčiča; „Narodna Čitalnica“ v Škofji Loki 81 K 55 v, kot čisti dohodek prirejenega koncerta.

Novice.

Veselo alelujo želi vsem svojim naročnikom, čitateljem in prijateljem „Gorica“.

Volivne zvižgače. — Ko se je pred leti v deželnem zboru goriškem razpravljaval nov občinski red, ki bi živo segel v avtonomijo naših občin, je izjavil tedanji voditelj napredne stranke, da bo glasoval za predloženi občinski red, četudi ve, da ne bo potrjen, da tako vsaj izvemo od vlade, v koliko se strinja z nameravanimi premembami. Napredni Izrael je bil z izjavo potolažen, in moral je začeti agitacija od naše strani, da smo zaprečili preteče zlo.

V zadnjem zasedanju je sprejel deželni zbor goriški nov deželni volivni red, nekako preosnovno volivnega reda, ki združuje v sebi kot nekak volivni monstrum (spak) določbe, ki se ozirajo na moderne zahteve v tem oziru, in take, ki značijo starokopitnost in enostranske predprave v večji meri nego obstoječi volivni red.

Nobena avstrijska vlada, kateri je na tem, da pridejo v veljavo moderna načela o splošni in enaki volivni pravicah, ne more predložiti v višje potrjenje zakonskega načrta, ki znači usuznjevanje sedanjih ali bodočih socialnih in političnih menjšin v umetno skrpane večine sedaj vladajočih strank.

Italijanskim volivnim reformatorjem ni za to, da bi obveljala v deželnem volivnem redu moderna načela, marveč da se ohranijo ali poostrijo stare krivice; zato so ta volivni spak namenoma tako skrupicali, da ga vlada ne more predložiti v potrjenje.

Dasi je stvar povsem jasna, je vendar ta italijanski volivni švindal dobro došel naši slavni napredni, da udriha po naših poslancih in njih voditelju kot po izdajicah, ki Italijanom na ljubo žrtvujejo narodne interese. Komu ni prozorna na prvi pogled taka volivna zvižgača?

Akcija naših občinskih zastopov in ljudskih shodov v tem oziru zdi se nam nepotrebna, pa nimamo nič proti njej; ker znana nam je naklonjenost in obzirnost vlade nasproti italijanski poželjivosti. Zato taka akcija ne more škodovati.

O ti stvari bomo še govorili.

Gregorčičev koncert v Čitalnici. — Kakor smo že pred časom sporočali, sta se združili tuk. „Slov. Čitalnica“ in ženski oddelek društva „Šolski Dom“, da priredita na korist Gregorčičevemu spo-

sem zakopal ljubezen do Tebe in do ljudi. Sam in ubog sem hodil po temnih stezah in ni bilo ljubečih rok, da bi me vodile in mi pokazale varno pot. O težka in trnjeva pot, ko gre le moje hrepenenje brez cilja z menoj to, ko ni srca ki bi se balo in bi trpelo z menoj! A vem: pride dan, ko zasliši alelujo tudi moja ljubezen, ko vstane iz groba in razsvetli mojo pot in me z varno roko popelje skozi noč in temo do cilja!...

Zato pridi, pridi, dan vstajenja, ti težko pričakovani! Glej, toliko grobov je v moji duši, ki se odpro ob tvoji himni, pridi dan vstajenja, in razženi sence smrti in žalosti, ki so me zagnile! Pridi, da se izpolni enkrat hrepenenje moje, da najdem svoj dom in svoj cilj, da zapustim ceste brez konca in smotra! Pridi s svojo mogočno himno in mi prinesi moči in samozavesti, da pogledam brez strahu skozi veliki teden svojega življenja, tja proti svoji Velikonoči, proti velikemu dnevu, katerega čakam v svojem hrepenenju brez konca v teh težkih in samotnih urah!...

meniku na belo nedeljo koncert v Čitalnici. Mi prisojamo temu koncertu poseben pomen, ker ga priredita društva, ki ste stali najbližje srcu velikega pesnika. Kakor so očetu najdražja voščila iz najožjega družinskega kroga, tako, menimo, mora biti neumrlému duhu pesnikovemu najljubši čin hvaležnosti teh njemu najdražjih društev. Zato smemo imenovati ta koncert nekako družinsko slavnost pesnikovo. Tudi dejstvo, da bodo sodelovale skoro vse gg. učiteljice našega „Šolskega Doma“ — in kako je ljubil pesnik „Šolski Dom“ in čislal njega vrle učiteljice, vemo mi njega ožji prijatelji! — daje temu koncertu še poseben domač obiteljski znak. In kateri pravi častilec pesnikov si ne želi, udeležiti se take domače pesnikove slavnosti! Zato upamo, da bo na belo nedeljo čitalnična dvorana natlačena mnogoštevilnih spoštovalcev pesnikovih iz mesta in okolice.

Uvodni članek v predzadnji „Soči“. — Kdor ga ni čital in se ni smejal ali vsaj pomilovalno nasmehnil? Kaj tako otročjega in neumnega se pač ne čita vsaki dan v časnikih in celo na čelu resnega (?) lista! Tako je, če je list odvisen le od ene glave! Kakor v glavi, tako v listu. Kdor je preživel mladost v Kobaridu, se je nehote spomnil „ganka“, s katerega je Pepa Kramarjeva osrečevala mimoidoče z enakim blagom. Gg. „naprednjaki“, prosit!

„Edinosti“ bo menda zdaj v obče jasno naše mnenje, da je krenila vsaj glede kraško-vipavske državnozbornske volitve čisto na novo pot, katere se je doslej vsaj navidezno še precej skrbno ogibala. Kdor vedno trdi, da stoji nad strankami, da mu je le na stvari, ne na osebah in strankah, kdor druge vedno svari, da žrtvujejo strankarskemu molohu najdelavnejše narodne moči, temu ne pristoji postopanje, kakor si je dovoljuje v novejšem času ljuba „Edinost“. Naj le zbere „Edinost“ vse, kar je napisala o kraško-vipavskem volivnem gibanju, naj primerja to snov s „Sočino“ volivno snovjo, potem pač najde, da ni med njima nobene razlike; razen, da bi utegnil biti uspeh bolj na njeni strani, ker ni tako robata in tako očitno ne laže kot „Soča“. Že davno ni več tajnost, da goji „Edinost“ skrito ljubezen do naših „naprednjakov“, kar smo šteli v zaslugi ravno g. Maksotu. Da ni naša „Gorica“ temu gospodu prirasla na srce, to je on sam že pred davnim časom v dejanju pokazal. Da je tu pa tam „Sočo“ tudi nekoliko krenil, storil je pač kot ljubeči oče, ki mora svojemu razposajenemu in robotemu miljencu tudi šibo pokazati. Ali naših „naprednjakov“ glasno barantanje z narodnimi zadevami, njih „narodno“ delovanje na javnem trgu ali vsaj pri odprtem oknu, da je vsi vidijo, vsi slišijo, njih ustanavljanje le takih društev, ki ne trpijo tihega, mirnega, skritega narodnega dela, ampak katera odpirajo na stečaj svoja vrata mimo idočemu narodnemu občinstvu, da samo vidi, kako se znajo požrtvovalni „naprednjaki“ zanje truditi in potiti, vse to — pravimo — je gosp. Maksotu tako imponiralo, da ga ne moremo več smatrati nepristranskim razsojevalcem goriške politike. Da ni smel delati g. Maksosle v „Edinosti“ osebne politike, to mu do neke meje radi verujemo; ali od novega leta sem so se — kakor se zdi — te razmere pri „Edinosti“ izpremenile. Nikakor ne narodni stvari na Tržaškem v korist „Edinosti“ naj le na celi črti nadaljuje, kakor je pričela z našimi volitvami, potem se nekega dne uveri, da ni le zblizanju strank na Gorškem nič koristila, ampak celo na Tržaškem k enakim razmeram pripomogla. Tudi mi smo časnikarji, tudi mi vemo, kako dobro de časniku, če si pridobi rednih dopisovalcev, a ti morejo biti le pomagalci, ne pa vodilci lista. Zadnje pa se je začelo pri „Edinosti“ glede Goriškega goditi, seveda v veliko zadovoljnost g. Maksosa. Naši napredni „inteligenti“ so prišli do prepričanja, da jih „Soča“ ne pripelje do zmage, zato so se zatekli k „Edinosti“. G. Maksos je tega po-

sebno vesel, ker meni, da je dobil v roke ključ, ki mu odpre pot do zvrnanja naših strankarskih nasprotij. Ne pozna naših razmer, zato se moti. Mi mu rečemo glede nove pridobitve le to: Kdor ne zna sebi gospodariti, tudi narodu ne bo znal. Preveč ognja za prazno upanje, zato nekoliko apostrofiranja od naše strani. Ako se to smatra za zafrakcijo, svobodno.

Prve priprave za kandidaturu g. Štrekelja se niso pričele še le takrat, ko je začela „Edinost“ o njih pisati; one segajo daleč nazaj v preteklost ter so bile delo mož, ki so naši politični nasprotniki. O tem se seveda ni nam sporočalo. Da se pa „Edinosti“ ni tako godilo, kaže dovolj ognjevitost, s katero se je vrgla že v prvi volivni boj. Da te kandidature ni postavila „Edinost“, ni bilo treba debelo tiskati. Mi pa dostavljamo še besedo: formalno. In s tem smo postavili „Edinost“ na enako stališče s „Sočo“ in z „zvrševalnim odborom“ naše „napredne“. Tej firmi pa — kakor se vidi — vsi trije več prav ne zaupajo, zato so se bali, postaviti jo Štrekeljivi kandidaturi na glavo. To nezaupnost nam hoče „Edinost“ prodajati za nadstrankarstvo, kar ji mi vračamo kot „blebetanje“ in „prazne čenčarije“. „Edinost“, ki v novejšem času ne postavlja kandidatur niti za Istro, si hoče v krepost šteti, da ni tega storila za naš Kras in Vipavo. Dr. Treo je izjavil, da ni „Soča“ glasilo naše „napredne“; ali je morda postala „Edinost“?

Ker manjka argumentov. — „Edinost“ je trdila nedavno, da je surov ton le znak pomanjkanja argumentov. To je res! „Edinost“ skuša to sama na sebi; manjka ji argumentov, zato psuje. Mi smo ji očitali, da so njena poročila z Goriškega večkrat tendenciozno zasnkana in neresnična, da ona stoji z obema nogama v političkem strankarstvu, čeprav se kaj rada baha z nadstrankarstvom. Povdarjali smo, da bi posebno njena poročila o Laharnarjevih in Štrekeljevih shodih prav lahko delala čast lažnjivi „Soči“. Na to ni odgovorila ničesar. Njeno ogorčenje je vzbudila posebno naša opazka, da vtika svoj nos v naše razmere ter da skuša begati volivce z neresničnimi vestmi, dasi pozna goriško deželo tako malo, da je pred kratkim predstavila našo Podgoro v — Istro in da ne ve, v katerem volivnem okraju volijo kanalski volivci. Užaljeni geografi okoli „Edinosti“ zvrčajo vso krivdo na meterja in stavca, nam pa očitajo „perfidijo“ in — psujejo. Kdo bi bil mislil, da rastejo na vrtu sramežljive „Edinosti“, ki se baha s svojo blago oliko in s svojim „dostojnim tonom“, tudi smrdljivke, kakor n. pr. „bedak“, „zlobnež“, „ignorant“, „klepetulja“. Te in enake cvetke je „Edinost“ zbrala v venec ter ga nam poklonila v člančiču „Perfidija Gorice“. Zakaj? Ker ji manjka argumentov; psovke ji nadomestujejo stvarni odgovor.

„Edinost“ in cesarske zastave. — O shodu v Rihembergu zopet piše „Edinost“ in proglašča, da so visele na Ličevni hiši cesarske zastave, kar naj znači, da nismo narodni. Poroča tudi zopet, da se je ob Laharnarjevem odhodu pela na kolodvoru cesarska pesem. Glede zastav konstatiramo resnici na ljubo, da je visela na Ličevni hiši tudi slovenska trobojnica. Kar pa se cesarske pesmi tiče, nimamo o tem nobenega poročila. Mislimo pa, da je to tudi čisto brezpomembno, ker cesarska pesem in cesarska zastava pri nas še ne znači narodnega izdajstva. Ali je pri „Edinosti“ drugače? Videti je.

Dvojno mero rabi „nadstrankarska“ „Edinost“. Ko je sporočila, da bo g. Fon naš kandidat za okolico, je vzdihnila: zopet uradnik! Te dni je pisala o napredni kandidaturi dveh uradnikov, oni vzdih ji je pa ostal v grlu. Tiček se spozna po petju.

Možje volivci! — Ob volitvah se se marsikdo izgovarja, da ne gre voliti, češ, na mojem glasu ni veliko ležeče. A

vsak glas je važen. Tega so se zavedali na Nemškem pri zadnjih državnozbornskih volitvah. Velikanske množine mož so se posluževale svoje volivne pravice. Posebno nemški katoliški centum ima zveste volivce, katerih celo visoka starost ni zadrževala doma za pečjo. Tako je v Kepelnu prišel voliti tričetrt ure daleč 95 let stari Tomaž Jausen. — V Kemptnu je volil 94 letni starček. Ker je starček slaboten, pripeljala ga je na volišče njegova hči. — V Verekirhu na Wirtemberskem je prišel na volišče 93 let stari mož, opirajoč se na strankinega zaupnika. Ker ne more mož hoditi, so ga pripeljali na saneh. Ko je prišel v volivno sobo, ga je pozdravila stoje volivna komisija in v očeh marsikaterega moža je zablestela solza ginjenja, ko je videl, kako zvesto ta starček spolnuje v svoji oslabeledosti svojo volivno dolžnost. — V Gincburgu na Bavarskem je bil 91 let stari Melhijor Furbacher, ki je prvi na dan volitve prišel na volišče, popoldne pa je prišel voliti njegov brat istih let. — Naj bi ti zgledi vplivali tudi na vse naše volivce, da bi prišli polnoštevilno na volišče in oddali svoje glasove našim možem. Liberalci ne bo noben ostal doma.

Sledeči popravek je poslal cerkljanski dekan č. g. dr. Knava: Uredništvu „Soče“, v Gorici. Sklicujoč se na paragraf 19. tiskov. zakona z dne 17. dec. 1862, drž. zak. št. 6 ex 1863 zahtevam z ozirom na dopis, objavljen pod zaglavjem: „Iz Cerkna“ v 33. št. Vašega lista z dne 23. marca 1907, da sprejmete v zakonitem roku na istem mestu in istimi črkami nastopni stvarni popravek:

Ni res, da sem jaz povedal, da „Soča“ ni brezbožen časopis; res je pa, — da sem izrekel, da „Soča“ to veruje, da ni Boga in da v tem oziru res ni brez vere.

V Cerknem, dne 26. marca 1907.

Dr. Frančišek Knava,
župnik-dekan.

Dijakonati je podelil danes dopoldne prevz. gosp. knez in nadškof v stolnici sledečim gg. bogoslovcem: Ivanu Kenda, Jožefu Vodopivcu, Ivanu Rigotti in Ernestu Galupin. Prvi trije dobe mašnikovo posvečenje na velikonočni pondeljek ob 1/2 8 v stolnici; zadnji gospod pa vsled mladoletnosti še-le pozneje. G. Ivan Kenda poje novo mašo na belo nedeljo v Tolminu, g. Jožef Vodopivec pa istotako na belo nedeljo v Dornbergu.

Socialni demokratje so v nedeljo imeli shod v „Trgovskem domu“. Govoril je sodrug Ropas o „narodu in delavcu“ ter dejal, da je vera v Boga le izrodek človeške domišljije. Oglasil se je k besedi tiskar Gabršček, ki je dejal, da se v tem strinja z liberalci, se zaganjal v „farje“ in rekel, da kmečki stan ne bo rešil slovenskega naroda. Poglejte hinavščino! Kadar pa pridejo liberalci med kmete agitirajo za volitve, takrat pa kriče: „Kmet je podlaga narodu! Kmet naj kmeta voli!“ Ko pa kmetovi ni zraven, takrat pa pravijo, da kmet ne bo rešil našega naroda. Gabršček pa je to zato govoril, da bi se prikupil socialnim demokratom in jih pridobil za volitve. Njegov govor pa je bil tako bedast, da so mu socialni demokratje kar naravnost rekli da „farba“. — Socialni demokratje so proglasili za svojega kandidata v okolici nekega Milosta, ki pa zna komaj usta odpreti. Kmetie, zapomnite si, kar je rekel soc. demokrat Ropas o veri in Gabršček o vas!

— Smrtna kosa. — V Mirnu je nagloma umrl v četrtek opoldne gosp. Anton Šinigoj, ki je bil v Mirnu obče spoštovan in priljubljen. Zadel ga je kap. Pogreb se vrši danes ob 1 1/2 uri pop. Žalujočim ostalim posebno pa gospej soprogi in g. sinu, učitelju, naše iskreno sožalje!

— Divaška jama bode razsvitljena ob vsakem vremenu na velikonočni pondeljek od 4—7 ure popoldan. Vstopnina 1 K. Slavnemu občinstvu se nudi prilika, da si ogleda še premalo znano, a krasno in staro jamo z mnogimi različnimi kapniki in zavesami. Jama je v oskrbi tržaške podružnice „Slov. plan. društva“, katera vabi na mnogobrojni obisk in zatrjuje, da nikomur ne bode žal, kdor se potrudil, da si ogleda ta podzemski čudež.

Od postaje Divača se hodi peš 20 minut do jame.

— Ricmanje. — „Slavenska misao“ piše v zadnji številki: „Splitskemu „Jedinstvu“ javljajo iz Trsta da biskup Nagl ni pcutnil Ricmanjem glagolaške župnije, ker da kaj takega ne more ponuditi biskup, ampak samo Rim.“ — To je res. Ali ravno tako res je, da je biskup Nagl — kakor za gotovo čujemo iz duhovniških krogov — hotel v sporazumu z Rimom za Ricmanjce narediti izjemo glede staroslovenskega bogoslužja. Biskup Nagl je šel celo še dalje: On je celo predlagal, da se Ricmanjem dovoli prestop na uniatski obred, a temu se Rim vstavil ter pristal samo na to, da se Ricmanjem izjemoma dovoli staroslovensko bogoslužje. Res, da biskup Nagl ni tega ponudil Ricmanjem naravnost, ampak samo indirektno, a ko je izvedel, da nečejo od njega ničesar, niti slovanskega bogoslužja, se je odločil, da se zadrži rezervirano v nadi, da se bodo Ricmanji bolje premislili in prej ali slej sprejeli to, za kar so se borili in kar se jim sedaj nudi. Vse to smo izvedeli od nekega našega brata svečenika, ki nam je tudi povedal, da je politična oblast sklenila Ricmanjem dovoliti odpad k pravoslavju, ker ista oblast ne želi več, da bi se tam sejali mučeniki, kjer ne morejo rasti. Mi smo odločni nasprotniki biskupa Nagla, ali kljub temu moramo reči, da je sedanje obnašanje proti Ricmanjem pravilno, in da vsakdo, ki zdaj hujska proti njemu, počenja satansko delo.“ Tako „Slavenska Misao.“ Očitane „satanskega dela“ pa pade na one liberalne liste, ki v svoji brezmejni podlosti samo ščejejo. Ko bi Ricmanji vedeli, da ravno tisti ljudje, ki pridigajo v Ricmanju slovansko bogoslužje, drugod, agitirajo za nemški protestantizem, bi z metlami nagnali tiste čudne apostole, ki jih hodijo hujskat.

— V „Družbi sv. Cirila in Metoda“ je baje nastal razpor in je pri neki burni seji prvomestnik gosp. Tomo Zupan odločil predsedništvo. Liberalci že dolgo poskušajo tudi sem zanesti prepir.

— Buren vol. shod v Istri. — V Bujah v koprskem volivnem okrožju se je vršil zelo buren shod laške nacionalno-liberalne stranke. Soc. demokratje so udri v dvorano, razbili vse šipe ter celo lahko ranili laškega nacionalno-liberalnega kandidata dr. Bennalija in koprskega župana dr. Bellija. Nacionalni liberalci so konečno razgrajče s pomočjo policije potisnili iz dvorane, na kar je dr. Bennati razlagal naprej svoj program.

— Avstrijski generalni štab nastopi svoje potovanje dne 8. maja. Potovanje se bo vršilo v okrožju petega armadnega zbora in bo trajalo do 17. maja. Udeležiti se ga 15 do 20 generalov in približno enako število štabnih in višjih častnikov generalnega štaba.

— O zvišanju telefonske pristojbine bodo 3. aprila razpravljale na svojem posvetovanju na Dunaju vse avstrijske trgovske in obrtnijske zbornice.

— Deželni odbor štajerski je predložil deželnemu zboru načrt zakona za preosnovo občinskega volilnega reda. Glasom te predloge se uveljavijo tudi pri občinskih volitvah tajne volitve po listkih. To je glavna sprememba. Nadalje je preosnovano dosedanje reklamacijsko postopanje in postopanje pri volitvi župana.

— Iz česa se socialisti norčujejo? — Predzadnje nedeljo je na socialno-demokratskem volivnem shodu v Crknici na kranjskem govoril kandidat Kopač iz Trsta in se norčeval iz sv. popotnice! Navzoči sodrugi so se rezali in krohotali. Med temi tudi neki 60-letni mož. In glejte! Ko je ta mož prišel domov, je začel tožiti, da mu je slabo ter je kmalu umrl — brez sv. popotnice.

— Naš prestolonaslednik v Berlinu in polcaj. — Potovanje prestolonaslednika Franca Ferdinanda je vzdignilo veliko prahu in povzročilo razne sklepe, zlasti ker je nadvojvoda potoval incognito. Končno se je razglasilo, da se je šel posvetovati z berlinskimi zdravniki o ušesnej bolezni. Sedaj poročajo o sledečem neprijetnem, obenem pa veselem dogodku, ki se je prestolonasledniku pripetil ob prihodu v Berlin. Policija je tam odredila sledeče: Vsak potnik, ki se hoče s kolodvora v mesto peljati, dobi od službujočega stražnika število in se poda k dotičnemu vozniku. Prestolonasledniku je bil ta odlok neznan in se zato ni ravnal po njem, ampak hotel naravnost h kočiji. Toda ko je hotel sestiti vanjo, stal je za njim že stražnik in ga nemilo potegnil za roko nazaj. Nadvojvoda se ni hotel z njim pripraviti — da ostane nepoznan — tudi ni hotel

vprašati po vzroku, zakaj se „oko postave“ tako obnaša, ampak se razljučen podal peš v mesto, kjer je poiskal drugoga voznika.

— Iz Benečije. — Nove sv. maše v Prosgradu na Beneškem se je udeležilo okoli 3000 ljudi. Še več bi jih bilo, da ni bilo v postu in bi ne bilo vreme in slaba pot zadrževala. Veleučeni g. Ivan Trinko je posvetil zopet g. novomašniku J. Škurju lepo pesem v 10 kiticah, ki je bilo tiskana v Vidmu. Novomašnik pojde po vel. noči v svojo službo na Staro goro, od koder bo oskrboval duhovnijo Čelo („Sciata“) pod Staro goro. Tudi za bodoče se obeta beneškim Slovincem več vnetih slov. duhovnikov.

Kaj dajemo mi državi in kaj država nam. — Koroško plačuje davkov blizu 11 milijonov, država ji plača 5 milijonov. Torej plačuje Koroško državi nad 6 in pol milijona. Kranjsko plačuje davkov 18 milijonov, država ji daje le pet milijonov, torej plačuje Kranjsko državi nad 12 in pol milijona. Primorsko plačuje državi blizu 67 milijonov, država vrača Primorskem 11 milijonov, torej plačuje Primorsko državi 56 milijonov. Štajersko plačuje davkov 46 milijonov, država vrača deželi 14 milijonov, torej plačuje Štajersko državi 32 milijonov. Slovenske dežele plačujejo državi skupaj 108 milijonov kron.

— Velika železniška stavka. — Pričakujejo velike stavke železničarjev na ameriškem zahodu. Podjetniki namreč nočejo priznati 12% zboljšanja plač.

— Španski kralj jetičen. — Te dni pričakujejo na španskem dvoru — prestolonaslednika. Ob enem se javlja iz Maerida, da je španski kralj bolehen in da je skoro gotovo jetičen, kakor je bil njegov oče. Ako se bo mnenje potrdilo, bo kralj pustil vladanje in se šel zdraviti, vlada bo pa izročena regentu.

— Avstrijsko prijateljstvo z Italijo mora biti res zelo vroče. V dokaz prijateljstva zgradi Italija 25 milj od Trsta v luki Murano postajališče svojih torpedovk.

— Volivno gibanje med koroškimi Slovinci. — V pondeljek se je v Kapli na Dravi vršil shod „Katoliškega političnega in gospodarskega društva za Slovence na Koroškem“. Shod je bil velikanski in navdušenje zborovalcev splošno. Kandidatura g. Grafenauerja je bila sprejeta soglasno.

Društva.

dr „Kolesarsko društvo „Gorica“ priredi na velikonočni pondeljek dne 1. aprila t. l. izlet v Štanjel-Repentabor-Opčina. Zbirališče: državni kolodvor v Gorici. Odhod: ob 12 15 z državno železnico do Štanjela od tod s kolesom na Repentabor-Opčina. O d b o r.

dr Izobraževalno društvo „Soča“ pri Sv. Luciji priredi 1. aprila, na velikonočni praznik v prostorih g. Muniha koncert s tamburanjem in petjem. Prijatelji društva dobro došli!

dr Gospodarsko bralno društvo so ustanovili na Bukovem dne 19. marca 1907. Ustanovili je je gosp. Josip Oblak jurist iz Bukovca ki je neumorno deloval. Bog daj, da bi tudi dobro uspevalo!

Književnost - umetnost.

* Skrbti za dušo! — Molitvena knjiga z debelimi črkami za kratkovidne in stare ljudi, ki jo je spisal g. Karol Čigon, dobiva se v knjigarini g. G. Likar-ja, trgovca.

Tam se dobe tudi še drugi molitveniki omenjenega gospoda, v elegantnem in priprostem vezilu.

Slovanski svet.

sl Angleški kralj na vsesokolskem izletu. — Angleški kralj si ogleda kakor se čuje, vsesokolski izlet v Pragi. Ako res pride, mu bo prirejen sijajen sprejem.

sl Poljski Sokoli se baje ne udeležijo letošnjega vsesokolskega izleta v Prago.

Kmečki upor na Rumunskem.

Rumunski kralj Karol je izdal na narod oklic, v katerem pravi sledeče: „Da pomirim svojo ljudstvo, odredim: Mala kmečka posestva se obdavi po istih pravilih in istem merilu, kakor veleposestva in slednja ne bodo več izjema. Državna posestva se dajo kmetom v najem. Najeminski trusti se bodo onemogočili s posebno postavo. Ljudske banke se bodo konsolidirale in ustanovili posebni upravni uradi, ki bodo

nadzirali najemniške pogodbe. Ustanovi se tudi deželna zemljiška banka.“

Proti Bukareštu koraka 4000 kmetov, ki nastopajo popolnoma strategično. Pred mestom stoji z vojsko general Crainceanu. Prednje straže imajo namen, kmete zlepa pregovoriti, naj se umaknejo. Ako to ne pomaga, začno vojaki takoj streljati. Uporniki so napadli posestvo kneza Lahovarya. Došlo vojaštvo je začelo streljati. Vnel se je hud boj. Vojaštvo je bilo premagano. Poveljnik Mareš je bil v boju ranjen, poročnik Jolinscu pa vjet in po groznih mukah umorjen. Ko so kmetje naskočili mesto, Yas-y, so bili odbiti. — Ves upor kmetov je naperjen p. oti kmečkim oderuhom, ki so židje.

ZAHVALA.

Podpisani odbor se čuti obvezanega na tem mestu izreči svojo iskreno zahvalo gospodom, ki so se radovoljno odzvali naši prošnji ter imeli poučna predavanja v našem društvu in sicer g. g.: prof. dr. Capudru, dr. Ant. Breclju in kmet. učitelju Ant. Štreklju ter smo si v svesti, da ostanejo i nadalje naklonjeni našemu društvu, ki ima namen širiti omiko in izobrazbo. Enako se zahvaljujemo cenj. poslušalcem, ki so se k vsakemu predavanju zbrali v obilnem številu in ter pazljivo sledili izvajanjem predavateljev.

Sovodnje-Rubije, dne 26. marca 1907.

ODBOR DRUŠTVA „ZVEZDA“.

15.000 K v gotovini za naše gospodinjice — Znesek 15.000 K se izplača od tovarne »Ceres« za iz. ričevala, ki pritrdijo da se z mastjo »Ceres« zabeljati pečenke in druga jedila. Znesek 15.000 K ni samo razpisan, ampak se tudi izplača. Imena in prijimki dobiteljev se bodo v listih objavila. Kolikor vemo do sedaj, je bilo odposlanih že tudi iz naših krajev več receptov, zaradi katerih izdamo pozneje natančen razkaz. Pri vsakem trgovcu se lahko dobijo natančnejša pojasnila. Poskuša naj vsak zaheliti z mastjo »Ceres«. Krofi, zabeženi z mastjo »Ceres« so najboljši in najbolj prebavljivi.

Za kuhi to in tom. — Kakor znano, je v ak go podinjti v ponos, a prin se kolikor mogoče d bro, okus o kavo na mizo. Z asti je tako pri nas, in zato je tudi Avstrija s svojo dohr kavo zaslovel po vsem svetu. Morda je torej tem bolj umestno opozoriti na nov način napravljanja, ki se je izkazal za izbornega. Skoro v vsaki družini rabijo dandanes Kathreinerjevo Kneippovo sladno kavo. Na ravlja se najbolje tako, da se zmelje v ne premajhnem loncu, polije z vodo in zavre Potem naj se sladna kava še dobro izkuha pet minut; nato je počakati, da se zavreica nekoliko usede, in naposled se z njo v strojju p časi polije zmelta zrnata j ava. Kjer ne rabijo strojčka, se zmelta zrnata kava kar strese v vrelo zrnato k vo. Potem naj se v e premeša in počaka, da se »vleče« nekoliko minut, in končno se kava skrbno precedi. Najrajši rabijo vobče na pol Kathreinerjeve, na pol zrnate kave. Zaradi večjega prihranka pa se sme polagama dodajati več Kathreinerjeve in zato manj zrnate kave. Za otroke, bolnike in slabotnike se priporoča posebno napravljene Kathreinerjeve kave brez primešane zrnate kave. Tedaj jo je tudi v loncu i oliti z mrzlo vodo in dobro izkuhati. Mali t ud se obilo poplača s tem, da se bolniki in slabotniki kmalu zdravstvenj očvrste in da so otroci i vetečega lica.

Simona Gregoričča razglednice. — Društvo „Šolski Dom“ je dalo tiskati razglednice pesnika Simona Gregoričča, ki predstavljajo pokojnika v raznih doah njegovega življenja, namreč kot maturo-ranta, bogoslovca, novomašnika ter duhovnika v 40. in 50. letu njegove dobe (1894). Razglednice se dobivajo v „Narodni tiskarni“ v Gorici in sicer: 100 kosov za 6 K; 50 kosov za 3 K 50 v; 10 kosov za 80 vin. in posamezne razglednice po 10 vinarjev. Rodoljubi, sezite po razglednicah, ki kažejo pesnika v raznih dobah in so ob enem okrašene z izbranimi kiticami iz njegov h poezij.

Za manufakturno trgovino išče se

blagajničarka,

ki je zmožna slov., ital. in nem. jezika.

Ponudbe nasloviti: Teod. Hribar, Gorica.

„Krojaška zadruga“

Gorica

Via Signori h. šte. 7
skladišče šte. 6

Vaše blagorodje.

Povodom pričete spomladanske sezone dovoljujemo si Vašemu blagorodju udano naznaniti, da so nam došle že vse

zadnje novosti modnega blaga,

kakor: volne, zephyr, perkale, batiste in razno drugo blago.

Dovoljujemo se Vas radi tega prositi, da nas o potrebi gotovo počastite z Vašim cenjenim obiskom in si ogledate vse naše v velikanski izberu v zalogi se nahajajoče novosti, ali pa blagovolite naročiti vzorce katerogakoli blaga, koje Vam pošljemo radovoljno franko na dom, da se sami prepričate o naši zares bogati zalogi in izberi.

Obenem opozarjamo, da so cene

zelo nizke,

ker smo nakupili pred povišanjem cen.

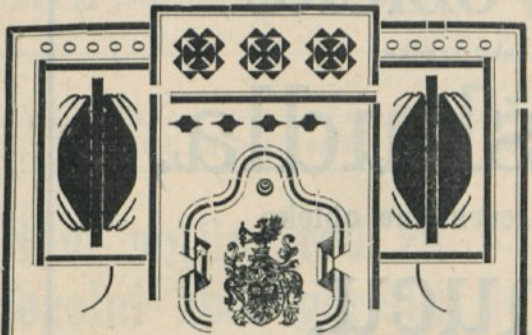
Nadejaje se blagohotnega vpoštevanja naše prošnje, se že v naprej zahvaljujemo z odločnim spoštovanjem

udani

Teodor Hribar.

Izvrstno pecivo
 priporoča spoštovanim meščanom in okoličanom
 pekovski mojster
JAKOB BRATUŽ
 v Gorici Šolska ulica št. 6.
 V zalogi ima in prodaja moko prve vrste
 iz Majdičevega mlina.

„NARODNA TISKARNA“
 : : v Gorici, ulica Vetturini št. 9 : : :

je preskrbljena z povsem novimi
 črkami, okraski in finim papirjem,
 ter more prevzeti vsa v ti-
 skarsko stroko spa-
 dajoča dela

TISKA:

* „Gorico“ oo	oo „Pr. list“
* Vabila oooo	oooo Cenike
* Brošure ooo	ooo Račune
* Diplome oo	oo Vizitnice
* Pobotnice o	o Rač. sklepe
* Sprejemnice	Jedilne liste
* Plakate ooo	ooo Etikete
* itd. itd.	itd. itd.

Zagotavlja točne in strokovno pravilne izvr-
 šitve v moderni in okusni obliki od na-
 vadnega enobarvnega do finega večbarvnega
 tiska po tako nizkih cenah, da se ne boji
 ----- nikake konkurence -----

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
Ivan Bednařik
 priporoča svojo
knjigoveznicu

v Gorici
 ulica Vetturini št. 3.
 XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

 Ant. Obidič
 čevljar
 v Semeniški ulici 1
 v Gorici
 priporoča se
 za raznovrstna naročila po meri
 za gospe in gospode.
Naročila se izvršuje hitro.

Jakob Miklus
 mizar in
 lesni trgovec
 v Podgori, na oglu novega
 železniškega mosta
 (na cesti, ki pelje proti Gradiški)
 Trguje tudi z **opeko**, ima ve-
 liko zalogo vsakovrstnega trdega
 in mehkega lesa domačega
 in tujega, veliko zalogo pohiš-
 tva, vinskih posod, stiskalnic itd.

Pozor!

 Edino naš rojak v Gorici, optikar
I. Primožič,
 v ulici Vetturini št. 3

ima veliko zalogo optičnih izdelkov, kakor:
 Raznovrstna očala, zlata in iz nikla, ste-
 kla iz kristala, v vseh številkah. V zalogi
 ima razne toplomere, daljnogleda, baro-
 metre, mikroskope, vage za vino, [za žga-
 nje, za špirite, livele za zidarje, mizarje
 po najnižji ceni.
 Izvršuje vsakovrstne poprave in iste
 dostavlja na dom.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
RAZGLAS.
 Stavbeni odbor za zgradbo
„NARODNE ŠOLE“

v St. Jakobu na Korošem vabi p.
 n. obrtnike. naj blagovolijo udeležiti
 ofertne obravnave v zadevi zgradbe
 imenovane šole. Ponudbe za celotno
 dolo ali pa za posamezna dela naj
 se podpisane vpošljejo najdalje
 do 10. aprila 1907.

Načrti, račun in stavbeni pogoji
 so od 27. t. m. do zgoraj označe-
 nega dne (izven 30. in 31. marca)
 vsak dan popoldne na vpogled v
 župnijski ali pa v občinski pisarni
 v Št. Rožu.

Posamezna dela z materialom
 vred so proračunjena:

1. zidarska dela na K 56.886.—
 2. tesarska dela na K 11.778.45
 3. kleparska dela na K 1.233.60
 4. mizarska, ključavni-
 čarska in steklarska
 dela na K 20.928.30
 5. lončarska dela na K 2.276.—
- Skupaj K 93.102.35

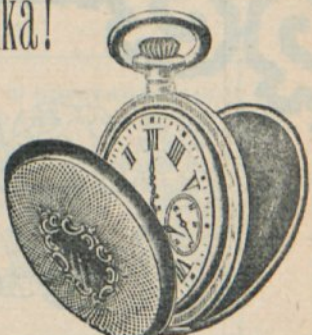
Stavbeni odbor si pridruže pr-
 vico, tako skupno delo kakor tudi
 posamezna dela oddati po svoji pro-
 sti volji, brez ozira na vposlanih
 ponudb višočino.

Št. Jakob v Rožu, 20. marca 1907.

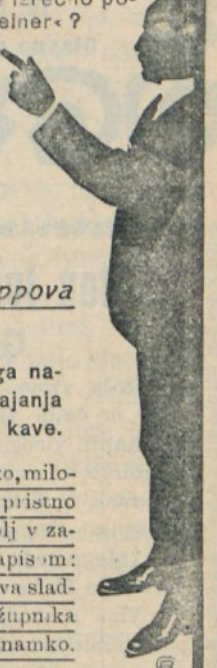
Za stavbeni odbor:
Matej Ražun l. r.,
 župnik.

Ugodna prilika!
 Namesto 18 K
 samo
7 K.
 Krasna rem.
 glorja srebrna
 ura s 3 moč-
 nimi pokrovi lepo gravirana, naldčno
 idoča 3letno garancijo, proti povzetju za
 7 K
J. König, Uhrenfabrik
 Dunaj VII., Westbahngasse 36.

Mi ostiva gospa,
 ali veste, zakaj morate pri naku-
 povanju sladke kave izrečno po-
 udarjati ime „Kathreiner“?
 Ker se Vam sicer uteg-
 ne primeriti, da do-
 bite manj vreden do-
 snemek brez vschvirin,
 s katerimi se odlikuje
 Kathreinerjeva kava.
 Zakaj le
Kathreinerjeva Kneippova
sladna kava
 ima spričo posebnega na-
 čina svojega proizvajanja
 vonj in okus zrnate kave.
 Zapomnite si torej natanko, milo-
 stiva gospa, da dobivate pristno
 Kathreinerjevo kavo zgolj v za-
 prtih izvornih zavojih z napisom:
 „Kathreinerjeva Kneippova slad-
 na kava“ in s siko župnika
 Kneippa kot varstveno znamko.

 Rastlinska mast
„CERES“
 ni nikak surogat.
 Rastlinska mast CERES
 se iztiskava v
 naših laboratorijih iz
 osušenih orehovitih zrn.
 Rastlinska mast CERES
 nudi največje
 jamstvo za snaznost
 NB. Razpisujemo natečaj za mast
 Ceres, pri katerem lahko vsaka gospo-
 dinja dobi do 15.000 K. Pojavnila se
 dobe pri vsakem boljšem trgovcu.
Georg Schicht A.-G.
 Oddelček: Laborat. redilnih hranil Ceres.

SENO NA PRODAJ!
 Dobro konjsko seno, kakor tudi prešano slamo
 imam **na prodaj** in pošiljam po železnici na vse kraje.
 Seno prodajam tudi v Gorici in sicer sledečim gospodom:
 Francetu Kavčič, Alfredu Bozzini, Willatu, Antonu Orzanu
 in Otonu Lenassiju v Solkanu. Vsakdo, ki želi od mene
 seno kupiti, se lahko pri omenjenih trgovskih tvrdkah
 informira, kako seno imam. Da je moje seno izvrstno,
 priča tudi to, da zalagam s senom vojaško oddajo v
 Celju, Ptuj, Mariboru, Gradcu in Trstu, lansko leto tudi
 v Gorici. Postrežba poštena, cene zmerne.
ADAM KINZL,
 Št. Jurij ob južni železnici,
 NA ŠTAJERSKEM.

Centralna posojilnica
 registrovana zadruga v Gorici, ulica Vetturini št. 9.
 Posojuje svojim članom od 1. novembra 1905
na mesečna odplačila v petih letih
 in sicer v obrokih, ki znašajo z obrestmi vred, za vsakih
 100 K glavnice 2 K na mesec.
 Posojuje svojim članom od 1. januarja 1907
na menice po 6%, na vknjižbo po 5 1/2%
 Obrestna mera za hranilne vloge je nespremenjena.

✠
 Potrjim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem
 in znancem pretužno vest, da je naš preljubljeni oče, soprog,
 oziroma stari oče, gospod
ANTON ŠINIGOJ,
 posestnik v Mirnu,
 dne 28. t. m. ob 12 uri popoldne v starosti 67 let nagloma v
 Gospodu zaspal.
 Truplo predragerega ranjkega se bode blagoslovilo v so-
 boto dne 30. marca ob 1 1/2 uri pop. v cerkvi sv. Jurija v Mirnu
 in se potem položi k večnemu počitku na domačem pokopališču.
 Sv. maše-zadušnice se bodo brale v župnijski cerkvi
 v Mirnu.
 V MIRNU, dne 28. marca 1907.
 Anton Breščak, Frančiška, Lado in Tonče,
 zet, soproga, vnuka.
 Karla Šinigoj r. Gulič, Jožef,
 nevesta, sin, učitelj.

Rojaki! Spominjajte se o vsaki priliki „Šol. Doma“!

VIR ZDRAVJA

so alkohola proste pijače, med katerimi so nedosežni spomočjo

Maršnerjevi

šumeči limonadni bonboni,

(malinov, limonov, jagodni, črešnjev in marelični okus)

ŠUMEČA LIMONADA.

Na leto se porabi do 40 milj. komadov.

Prvo češko delniško društvo za orient. sladkorno blago in čokolado prej A. Maršner, Kraljevi Vinogradi.

Glavno zastopstvo: Dunaj VI., Teobaldgasse št. 4 blizu Naschmark.

Anton Ivanov Pečenko

Gorica

priloga svojo veliko zalogo pristnih belih in črnih vin iz lastnih in drugih priznanih vinogradov; plzenskega piva »prazdroj« iz sloveče češke »Meščanske pivovarne«, in domačega žganja I. vrste v steklenicah, kojega pristnost se jamči.

Zaloga ledu katerega se oddaja le na debelo po 50 kg naprej

Vino dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstrijsko-ogrsko države v sodih od 56 l naprej.

Gene zmerne. Postrežba pošena in točna. M M M M M M

Anton Kuštrin,

trgovec v Gorici

Gospodarska ulica št. 25

priloga čistiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo Santos, Sandomingo, Java, Ceylon, Portoriko itd. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu, istrsko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju. Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Mljinsveče prve in druge vrste, namreč ob 1/2 kila in od enega funta. Testenine iz tvornice Žnidaršič & Valenčič. Žveplenke družbe sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevega mлина iz Kranja in iz Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Kupujte
cerkvene obleke

edino od naše slovanske tvrdke

Josef Neškudla,

protokolirani zavod za cerkvene obleke

v Olomucu,

Poilja cerkvene oprave z 20 odst. ceneje kot druge avstrijske tvrdke in sicer:

kasule, pluviale, dalmatike vela, nebesa, barjake, ahove, šilime, pokrivala, albe, rochete, kaliže, ciborium, monstrance, svečnjake, lustere itd.

Zalagatelj Njene c. in kr. Visokosti nadvojvodinje Izabele na Dunaju in 16 avstro-ogerskih kapiteljskih cerkv.

JOSIP BONANNI

naslednik T. Slabanja

srebrar in pozlatar v Gorici ulica Morelli 12

odlikovan z zlato svetinjo

se priloga vsem č. cerkvenim oskrbništvom za vsakovrstna izdelava cerkvenega orodja. Plačuje se tudi na obroke. Konkurenca v cenah izključena. Cenike gratis franko na dom.

V ZALOGI IMA NAJBOLJŠE
PRECIZNE ZLATE IN SRE
BRNE ŠVICARSKÉ URE.

J. Šuligoj

urar c. kr. drž. železnic, Gospodarska ulica št. 25.

JAMČINA ŠIVALNIM STRO-
JEM SE DAJE
OD 5 DO 10 LET.

Ker zastopam tovarniško zalogo šivalnih strojev in služim pri tem zelo nizke odstotke, zamore vsakdo pri meni kupiti najceneje = najtrpežnejše ter tiho idoče šiivalne stroje od 21 gld naprej.

Edina slovenska velika zaloga ur in šivalnih strojev. Gorica.

„Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani“

Dunajska cesta št. 19. (Medjatova hiša)

zavaruje

1. proti požarni škodi vsakovrstna poslopja, zvonove, premičnine in pridelke; 2. proti prelomom zvonove, in 3. za življenje oziroma doživetje in proti nezgodam

Edina domača slovenska zavarovalnica!

Svoji k svojim!